

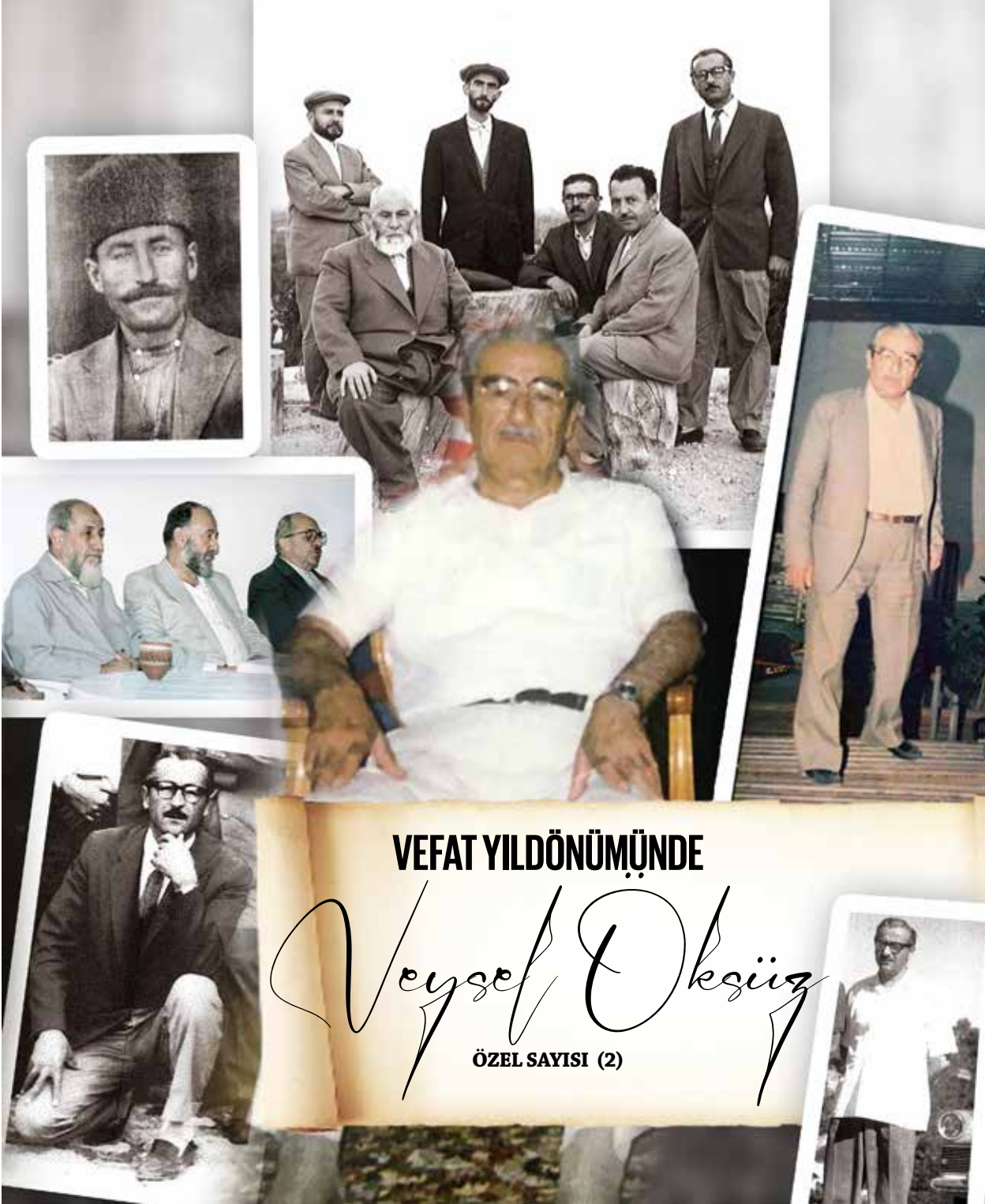

KADEMİK

Sayfalar

Kurucusu: **Dr. Mehmet Ali UZ**

Yayın Kurulu: **Dr. Mehmet Ali UZ - Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU - Ahmet ÇELİK - Ali İŞİK - Av. Serdar CEYLAN - Hasan YAŞAR**
maliz@merhabagazetesi.com.tr - saimsakaoglu@hotmail.com - celikahmet66@hotmail.com - baskuyulu@gmail.com - srceylan@hotmail.com - hyasarkonya@gmail.com

VEFAT YILDÖNÜMÜNDE

Veysel Öksüz

ÖZEL SAYISI (2)

Mustafa
ÇIPAN

BİR ÂRİF VE KÂMİL ŞAİR: VEYSEL ÖKSÜZ

Konya'nın yetiştirdiği ârif ve kâmil bir şairdir Veysel Öksüz, bir gönül mimarı... Cenâb-ı Hakk'ın lutfettiği ilâhî ilhamlarla yazar şiirlerini. Dil harmanımızı işleyerek kaldırdığı mahsul, metin, işlenmiş, arı duru bir Türkçe'dir. Medeniyet iklimimizi aksettiren kelimelerin en güzellerini seçer, inanılmaz bir tevafukla bir araya getirir, sehl-i mümteni örnekleri sunarak gözlere, kulaklara ve gönüllere nakşeder.

Çoğunu aruz vezniyle yazdığı şiirlerinde Tekke ve Dîvân şairlerimizden kimlerle hemhâl olmaz ki... Yûnus Emre bir kutlu başlangıçtır onun için. Hz. Mevlâna'nın "görklü nazarı"ndan sanki o da nasibini almıştır. Hoca Dehanî, Şeyyâd Hamza, Hoca Ahmed Fakîh gibi kurucu şairleri takiben Ahmed Paşa, Fuzûlî, Nâilî-i Kadîm, Niyâzî-i Mısrî, Şeyhülislâm Yahyâ, Nedîm, İshak Çelebi, Ziyâ Paşa, Es'ad Efendi, Yahya Kemâl, Mehmed Akif gibi edebiyatımızın usta şairlerini "ayne'l-yakîn" tanır, onların tesiri altında kalarak şiirlerini tanzîr, tahmîs ve taştîr eder. Bu kudret gösterisinde, bazen esas aldığı şiirleri gölgede bırakacak kadar başarılı olan üslûp sahibi bir şairdir Veysel Öksüz.

Konya'nın yetiştirdiği pek çok şair arasından da özellikle Âşık

Giryânî, Cevlânî, Cevrî, Feyzî Mustafa Efendi, Mehmed Saîd Hemdem Çelebi, Hüseyin Nesîb Efendi, Mehmed Nazîf, Rüşdî, Remzî, Sırrî, Seyrânî, Surûrî ve Şem'î onun dikkatini çeken ve şiirlerinde işlediği konular bakımından beslendiği isimler olarak zikredilebilir.

Mevlid şairi Süleyman Çelebi gibi söze "Besmele"yle başlar.

Kendi adıma değil Besmeleyle başlarım

Senin için severim seviyorsa ben Seni (s.201/21)

İhsan eylediği hudutsuz nimetler arasında "insan" ve "Müslüman" olmayı en mühimleri sayar ve hamdden aciz olduğunu şöyle ifade eder:

Az gelir Rahmân'a biz bin kerre bin hamd eylesek (s.125/15)

Güzelliğin kemâl bulduğu Efendimiz için:

Allâhu Ekber

Güzellik onda bulmuştur kemâli

Yapan üstâd emek çekmiş mükerrer

Ne ilhâmlar verir gülgün cemâli

Görenler der hemen "Allâhu Ekber" (s.124/10)

Hz. Mevlâna'yı anlamak için düşünce kabının dar olduğunu söyler ve onu başı sonu olmayan bir denize benzetir.

Mevlâna bir deniz ki ne başı var ne sonu (s.256/296)

Hem Hz. Mevlâna'dan hem de Şeyh Gâlib'den mülhem:

Aşk yok eder her gamı aşk pişirir her hamı

Zevk safâdır encâmı âşıkda elem olmaz (s.193/20-4)

diyerek iki büyük mutasavvıf şairin düşüncesini bir beyitte ifade de toplar.

Hüda sarhoşluğunu Homeros'u, İbn-i Fârid'i ve Bâkî'yi hatırlatarak şu beyitlerde en güzel ve etkili şekilde dile getirir Veysel Öksüz:

Hüdâ sarhoşlarının meyhâne değil yeri

Onlar ayık gezmezdi Elest Bezminden beri

Üzüm suyu sarhoşu yürüyemez düz yolda

"Kâlû belâ" sarhoşu aşar gider gökleri (s.191/17-1,2)

Gençlere verdiği öğüde şöyle başlar:

Tefekkür et ey oğul

Güzeli doğruyu bul

Ayağından çöz bağı

Geçmeden gençlik çağı

Dünya deniz sen bardak

Doldursan ne alacak

Dostlardan gelen bir mektupla sevinişini:

Mektûbunuzu aldım kanatlandım kuş gibi

Öyle mes'ûd oldum ki size kavuşmuş gibi (s.278/19-1)

beytiyle ifade ettikten sonra, gelen bayram tebriklerini şöyle cevaplar:

Şükrân ile aldım yine tebrikinizi

Bin cân ile tebrik ederim tydinizi

Mevlâ size lutfeyleye bir ömr-i mezîd

Müzdâd ü müebbed ede dil zevkinizi (s.153/124)

Usta malı şiirler yazan Veysel Öksüz, kudretli şairlerin şiirlerini tanzîr, tahmîs ve taştîrde de sor derece başarılıdır.

Yûnus Emre ve Hacı Bayram Velî tesiri ile:

Geldim bugün sultânıma

Rahmet benim efgânıma

Bir neşve bahşet cânıma

Rahmet benim efgânıma (s.83/80-1)

derken, bir geleneğin devamı olmak üzere Hoca Dehhânî'nin gazelini tahmîs eder.

Bunca demdir derdli dil beyhûde feryâd eyledi

Yârin ismin her seher vaktinde evrâd eyledi

Bezdi âlem çünkü gönlüm âhı müzdâd eyledi

Bir kadehle bizi sâkî gamdan âzâd eyledi

Şâd olsun gönlü anın gönlümü şâd eyledi (s.91/1)

Şeyhoğlu Mustafa, Ahmed Paşa, Melihî, Halilî, Karamanlı Nizâmî, Fatih Sultan Mehmed'in "gönül" redifli şiir kervanına yüzyıllar sonra

katılmak ister gibidir...

*Bir emânettir bu günler etme isrâf ey gönül
Öyle bir yâr sev ki olsun âyinen sâf ey gönül
Etme bahtından şikâyet eyle insâf ey gönül
Öyle bir yâr sev ki olsun âyinen sâf ey gönül (s.60/10)*

Fuzûlî gibi bir üstâd şairin gazellerini tahmîs etmenin yanında ondan mülhem şiirler de yazar.

*Neyle teskîn eyleyim hicrânımı
Görmedim günlerce ben cânânımı
Gizlemek mümkün değil efgânımı
Görmedim günlerce ben cânânımı (s.84/82-1)*

Veysel Öksüz, şimdiye kadar kimsenin yapmadığını yapar ve Neşâtî'nin bir gazelini müstezad hâle getirir:

*Şevkiz ki dem-i bülbül-i şeydâda nihânız
Hem âh u figânız
Hûnuz ki dil-i gonca-i hamrâda nihânız
Hem âb-ı revânız*

.....

*Etdik o kadar ref'-i ta'ayyün ki Neşâtî
Öksüzde lisânız
Âyîne-i pür-tâb-ı mücellâda nihânız
Her dem leme'ânız (s.52/3)*

Mevlevî tarîkinin 17. yüzyılda yaşamış zarif şairi Fasîh'in:

*Kâkül-i yâre bu demler güzerin var mı sabâ
Dil-i gümgeşteden âyâ haberin var mı sabâ*

matla'lı gazelinden mülhem yazdığı gerçekten de çok başarılı gazelinde sabâdan muradını şöyle anlatır:

*Bir haber göndereyim gizlice dildâra sabâ
Eylesin vasl ile imdâd dil-i bîmâra sabâ
Bir temâşâyâ bedel cânımı kurbân edeyim
Her tabîb derdine aşkın bulamaz çâre sabâ
Dil-i giryânımı onsuz nice teskîn edeyim
Oldu bin cân ile meftûn yüzü gülzâra sabâ
Sormadan söyleme ahvâlimi âdâbı gözet
Etme bîzâr iletîp derdimi ol yâre sabâ
Bilmesin Öksüz'ü ağyâr kime meftûn oluyor
Olma vâkıf ebedî sen bile esrâra sabâ (s.42/36)*

Nedîm'in:

*Bu şehri-i İstanbul ki bî-misl ü bahâdır
Bir sengine yekpâre Acem mülkü fedâdır
Bir gevher-i yekpâre iki bahr arasında
Hurşîd-i cihan-tâb ile tartılsa sezâdır*

beyitleriyle başlayan İstanbul Kasidesine yazdığı nazîre hakikaten

“bî-misl ü bahâ”dır.

*Dil sevdi o mahbûbu ki bî-misl ü bahâdır
Tek zülfüne yek-pâre gönül mülkü fedâdır
Bir benzeri yok arzla semâvât arasında
Bir gamzesi bin cân ile tartılsa sezâdır (s.21/1-1,2)*

Veysel Öksüz, “olmuş”ları “olmaz” yaparak Mehmed Sa’dî Bey’i nakîze tarîkiyle tanzîr eder. Bendlerin son iki mısırında “derd”i “ehl-i cihân”a, “gam”ı “fasl-ı hazân”a yükler, “dem”i “ehl-i dilân”a tahsis eder ve “aşk semtinin safâ seyrân” olduğunu söyler. Şeyh Gâlib’den gelen izleri sürerek...

*Gülzâra nazar kıldım vîrâne misâl olmuş
Seyrân-ı safâlar hep bir hâb u hayâl olmuş
Güller sararıp solmuş bülbülleri lâl olmuş
Gam âlemidir şimdi zevk emr-i muhâl olmuş
Sabret gelir ol demler kim ehl-i dilânındır
Derd üstüne zevk olmaz dem şimdi hazânındır
Söz Veysel Öksüz’ün:*

*Aşk bâğını seyret kim dünyâda misâl olmaz
Her zevki hakikattir bir ânı hayâl olmaz
Güller sararıp solmaz bülbülleri lâl olmaz
Rûh âlemi bâkîdir dil şevki muhâl olmaz
Rind meşrebi sâf olmuş derd ehl-i cihânındır
Aşk semti safâ seyrân gam fasl-ı hazânındır (s.121/1)*

Yedi gazelini taştîr ettiği Yahya Kemâl’in “Vedâ Gazeli”ni taştîrde “Gam sohbetini ihvâna haram” kılar.

*Ömrün şu biten neşvesi tâm olsun erenler
Rindân yine âzâde-i kâm olsun erenler
Hep şevk u tarab üzre kelâm olsun erenler
Gam sohbeti ihvâna harâm olsun erenler
Son meclisi câm üstüne câm olsun erenler*

Veysel Öksüz, Ziya Gökalp’in “Ala Geyik”, Orhan Seyfi’nin “Peri Kızıyla Çoban Hikâyesi” tadında şiiirler de söyler.

SEVGİ

*Hızır aleyhisselâm
Gördü bir a’mâ adam
Dedi ki ben Hızırım
Yardım için hazırım
Göz gerekdir insana
Duâ ederim sana
..... (s.272-73)*

Yirminci yüzyılın “Sultânü’ş-Şuarâ”sı Necip Fazıl’a da şöyle nazire yazar:

Emanet bizde bu can
Sayılıdır her nefes
Bâkî değil bu cihân
Bir gün gidecek herkes
Bu âlemde Öksüzüm
Dinleyenendir sözüm
Aşkla leb-â-leb özüm

Gayrıya etmem heves (s.308/7-1,12)

Veysel Öksüz'ün şüphesiz mûsikîye dâir de söyleyeceği çok şey vardı.

Rûhun gidâsı imiş bir zaman mûsikîmiz
Tam tam sesine benzer şimdiki müziğimiz
Mûsikîmiz gönüle aşkı ilhâm edermiş
Mimârîmiz gözlere güzeli sergilermiş (s.280/20-2,4)
Tanbûrî Cemil Bey Şehnâz Şarkısının Nigâr Hanım'a ait
Feryâd ki feryâdîma imdâd edecek yok
mısrâyıyla başlayan güftesi Veysel Öksüz'e şunları söyler.
Hasretle yanan kalbime imdâd edecek yok
Virâne gönül mülkünü âbâd edecek yok
Aşkıyla helâk olsa bu cân yâd edecek yok
Virâne gönül mülkünü âbâd edecek yok (s.63/19)

Veysel Öksüz de Zekâî Dede'nin Nevâ Şarkısındaki gibi gönlünü "nev-nihâl"e bağlayanlardandır.

Bağlandı gönlüm bir nev-nihâle
Bir hüsn ü ândır gelmez hayâle
Sevdâsı dâim sînemde lâle
Artık tesellî etmez piyâle (s.86/89-1)

Faruk Nafiz Çamlıbel'in Han Duvarları'na nazire olarak yazdığı Efendimizi ve bir kutlu yolculuğu anlatan bu şiiri Çamlıbel'in ruhunu şâd edecek, belki de biraz kıskandıracak güzellikte ve olgunluktur.

Elli yıllık bir mâzî kırbaç gibi şakladı
Yer gök sarsıldı sandım hâfızam durakladı

.....

"Onun her hasleti Kerem diyorlar
Bulunduğu yere Harem diyorlar
Ondan ayrılmaya verem diyorlar
Böyle bir sultâna satılmışım ben"

.....

Ey cânâna gönlümü bağlayan yashı yollar
Ey geç kalan yolcuya ağlayan yashı yollar
Ey yolcuyu aldatan süslü han duvarları
Ey hanların gönlümü sızlatan duvarları (s.259)

Her Hak âşığı gibi Veysel Öksüz de nâz ve niyâz makamlarında doluşarak şathiye söylemeliydi, söyledi de, hem de ne söyledi...

Dargınım

*Kapkaranlılık geceyim bugün mâha dargınım
Meteliksiz yoksulum pâdişâha dargınım
Dâvet etse de gitmem o eşsiz güzel beni
Hem yürüyüp gidemem hem de râha dargınım
Sevgili gece gündüz cefaya devâm etse
Bir kerecik âh etmem ben de âha dargınım
Bu sırrı bilmeyenler sevmek günâh diyorlar
Sevâba dönüp bakmam ben günâha dargınım
Sevgi ekmeğim suyum sevgili hayâtımdır
O şimdi bana dargın bense daha dargınım
Seyrine doymadığım tek varlık sevdiğimdir
Üç gün ayırdı diye o Allah'a dargınım
Bu sözler ağır sana mânâdan uzaksın sen
Fazla açıklayamam çok îzâha dargınım (s.192)*

Veysel Öksüz'ün, aşkın mekânına, nasıllığına ve niceliğine temas ederek dile getirdiği niyâzla hatm-i kelâm edelim.

*Aşk akılda bulunmaz temiz kalpte bulunur
Ay dâimâ akseder temizse suyun yüzü
Aşk alınıp satılmaz ona lâyük olunur
Ey Sevgili sevaptır sevindirmek Öksüz'ü (s.204/37)*

“Sevgili”nin, Öksüz'ü sevindirmesi niyâzıyla Konyamızın yetiştirdiği bu ehl-i dil büyük usta ile birlikte kendisine ilham kaynağı olan şair ve edipleri de rahmet, minnet ve şükranla yâd ediyorum. Ruhları şâd, mekânları cennet olsun...

Hayırlar fethola ...

Uğur Derman Talebesi Hüseyin Öksüz'ün yazısını incelerken

BABAMIN ARKADAŞLARI

Mehmet Kale

Konya esnafından Silleli Rıza Kale'nin tek oğludur. Babasıyla birlikte Konya Garında 40 küsur yıl market çalıştırmış, dikkat çeken esprileriyle Konya'mızın 2. Tayyip ağası lâkabı ile anılmıştır. Esprilerini ikiye ayırabiliriz.

1. Kendi başından geçenler
2. Şahit olduğu ve duyduğu esprileri

Halil İbrahim Sayar'ın eniştesidir. Merhum eşim İsmet Hanım'ın halasının eşidir.

Pehlivan Yusuf

Pehlivan Yusuf Yörelî, karakucak güreşi yapan tok sözlü acı bir (acımasız) güreş hocası idi. Uzun kış gecelerinde sıra gecelerinde toplanırlarmış, sıra Yusuf Ağada imiş. Çaybaşı'ndaki evinde toplanılmış. Yemekten sonra yatsı vakti girince: "Haydi karşı camide namazımızı kılalım, geç vakitte zor olmasın hep birlikte camiye gidelim" demiş. Sünneti kırlar fakat imam o gün gelmemiş. Böyle durumlarda Yusuf Ağa imamlık yaparmış.

Pehlivan Faruk; (Talebesi ve müdavimlerden) arka taraftan kamet eder, Yusuf Ağa tekbir alır farzı kaldırmaya başlar, ilk iki rekât kılınır, oturulacakken ayağa 3. rekâta kalkar. Cemaat de kalkar. Biraz bekledikten sonra arkadaki geçici Müezzin Pehli-

van Faruk seslenir:

-Yusuf Ağa Yusuf Ağa!

-Buyur ya!

-Oturacaktık.

-Yusuf ağa: Suphanallah denir len hay ayı, der namazları bozulur.

Berber Şemsi

Alâeddin Caddesi'nde Merkez Bankası'nın karşı köşesinde bir berber vardı. Sakin kibar bir berber fakat akşama kadar yavaş yavaş demlenirmiş. Tam demlenirken bir müşteri gelir, sakal traşı olacağını söyler. Sandalyeye oturtur, çenesini sabunlar, arka tarafta kapısı perdeli odada usturasına jilet takar, bu arada dolu duran kadehi de dikiverir. Bu sefer başı dönmeye başlar oturan müşteriye:

-“Ağabeycim oradan kalksan iyi olacak”

Müşteri:

-“Ne oldu usta, hayrola”.

-“Hayır, kafanı bir yakalaya bilsem... Kafanı yakalayamayacağım”.

Ermeni Panos

İmam-Hatip Okulu'nun mutfağının ızgaraları çürümüş, müdür, Bayram Hoca Panos'u aramış. Panos'la Bayram Hoca ahbablar. Panos iyi bir dökümcüdür. ızgaraları yapar getirir yerle-

**Ayaktakiler, ..., Tahir Hoca Efendi, Şekerci Celal Efendi.
Oturandar ....., Ömer Kirazoğlu, İbrahim Menekşe**

rine takar. Kahve içerlerken Panos sorar; “Bayram Hoca! Bir kimse bir defa Kelime-i Şahadet getirirse Müslüman olur, cennete gider mi?” Bayram Hoca da: “Evet gider” der. Panos oradan çıkar enişte Mehmet Kale'nin dükkânına gelir. Orada çay içerler. Çay içerken Panos der ki; “Mehmet ağabey işin kolayını buldum” demiş. Enişte: “Neyi

buldun?” “Bayram hocaya sordum, bir Kelime-i Şahadet doğru cennete” dedi. Enişte: “Neden, sen ne diyorsun. Yazın sıcakta orucu biz tutacağız, kışın zemheride buzu kırıp abdesti biz alacağız, cennete de sen gidecen öyle mi, nah gidersen” cevabını vermiş. Bayram Hoca'yı da arar: “Bayram Hoca ağustos sıcakta orucu bize tutturursun, zemhe-

Ali Ulvi Kurucu'yu Medine'ye uğurlama

Sami Efendi Hazretleri

ride abdesti bize aldırırısın da Panos'u mu cennete gönderiyorsun" demiş. Bayram hoca "Panos geldi sana mı söyledi" der.

Dr. Haluk Nurbaki

Haluk Nurbaki, aslen Afyon'ludur. Afyon'da iken babamlar Pazar günleri erkenden 1-2 arabayla Afyon'a Haluk Bey'in sohbetini dinlemeye giderler. Ben Ankara'da asker iken Haluk Bey'i bize davet ederdim. Konya'dan da babamlar arkadaşlarıyla gelirlerdi. Güzel sohbetler olurdu.

Haluk Bey, Ankara'da Onkoloji Hastanesi'nin Başhekimi idi. Konuşma tarzı Necip Fazıl'ı andırırdı. Tefsirlerle çok meşgul olurdu. İngilizce tefsirlerini daha isabetli bulduğunu söylerdi. Bir hatırasını şöyle anlatmıştı. Aynur isimli kanser hastası kendisine çok dikkat etmesi lazımken oto-

Sadettin Kaynak ve Tahir Karagöz

büsle yola çıkmış yolda otobüs arıza yapmış ve Aynur üşütmüş, hastalığı nüksetmiş. Aynur için yeniden tedavi başlamış. Bir ara Aynur Hanım doktora: "Doktor Bey ben size dargınım", Haluk Bey: "Neden". Aynur Hanım: "Siz maneviyatı kuvvetli bir doktormuşsunuz. Bana niçin söylemediniz". Bundan sonra tedavide iman hakikatleri üzerinde durduk. Dersler çabuk ilerliyor ve memnun oluyor. Bir ara: "Doktor bey Azrail nasıl biridir" diye sordu. Ben: "Azrail çok yakışıklıdır" dedim. Derslerde ilerliyoruz fakat hastalığı da ilerliyordu. "Dr. Bey Azrail ne zaman gelir acaba bir fikriniz var mı?" deyince, âdetim değildi ama istihâre namazı kılıp yattım. Kanaatimce: "Salı günü olabilir" dedim. Genellikle her gün vurulan morfinin Pazar günü vurdurmuyor. "Neden" demişler. "Uyuşukken Azrail gelirde anlayamazsam" di-

Avustralya Sidney’de Camii Kubbe merkezi yazı yazarken

yormuş. Ağrılara tahammül ediyormuş. Yine ben yokken vefat etmiş, ertesi gün taziyeye gittim. Ablası: “Doktor Bey dün burada bir mucize oldu biliyor musunuz? Aynur leğen, ibrik istedi abdest aldı. İki rekât namaz kıldı, uzandı bir ara, Doktor Bey’e söyleyin “Azrail doktor beyin dediğinden de yakışıklı imiş” ve Keli-

me-i Şahadeti okuyarak ruhunu teslim etti”.

Ailesi Ve Arkadaşlarıyla Hac Ziyareti

Bizim evde mühim toplantılar olurdu, mühim misafirler gelirdi.

Samî Efendi Hazretleri
Necip Fazıl

Şam Medine Uçağı) (İmam-I Aza'm Camii ve Türbesi Bağdat

Mehmet Keçeciler, Hüseyin Öksüz Mekke'de Saraydan Kabe Görünüşü

Şevket Eyyi
Ömer Kirazoğlu
Ali Ulvi Kurucu
Ziya Kurucu
Haluk Nurbaki

Babam bir şey alacaksa en iyisini arar, onu seçer pazarlık etmez, beğenirse alır, beğenmezse almazdı.

Bazı imalât yapmak isteyen meslektaşları, yapmak istedikleri işler konusunda istişare etmek için babama gelirlerdi. Babam onlara gerekeni tarif eder kimseyi kıskanmazdı.

İbrahim Menekşe Ağabey ona tesbih koleksiyonculuğunu sevdi. Bir gün tesbihleri bir ziyaret edelim dedim. Bont çanta içinde getirdi. Tek tek tesbihlerin özelliklerini anlatıyor ve koluna takıyor. Ben: “Eh bu ziyafetten sonra bir tane bize de düşer” dedim. Gülümsedi, hemen bir fildişi tesbihi bana verdi. Başka bir gün bir tesbihin imamesinin çok ince ve narin olduğu üzerinde konuşuyorduk. Derken imame kırılıverdi. Babam gülmeye başladı. Yani sevgileri de dozunda idi hiçbir şeyi aşırı değildi.

Sabahları namaza kalkarız, beni imam yapar, namazı cemaatle kılarız. Sonra annem bir tas verir. Şerafeddin Camii yanındaki salepçiden salep, köşedeki pideci Ahmet Ağadan pide alırım. Sabah güneşi içine doğan odaya tahta sinili sofralar hazırlanır, kahvaltılar yapılırdı.

1962 de Hacca gittiler, iki araba olarak yola çıktılar.

Bizim arabada

1. Babam
2. Annem

3. Dedem Veyis Öksüz
4. Baba Annem (Cennet Annem)
5. Hatice Teyzem

2. Arabada

1. Halil İbrahim Sayar
2. Zühre Sayar
3. Ali Kemal Belviranlı
4. Fevzi Özçimi
5. Mustafa B. Bayram

1962 Mayıs ayında Konya'dan hareket ettiler. Şam'a vardıkları zaman Suudi Arabistan'a karayolu yokmuş. Bu durumda ancak uçakla gidilebilir. Arabaları bir kapalı parka koyuyorlar. O zamanın imkânlarına göre 40 kişilik pervaneli bir Suud uçağı ile Şam'dan Medine'ye uçuyorlar. Aynı yoldan da geri dönüyorlar. Dikkate değer birkaç hatıra var. Mekke'de babam hastalanıyor. Ancak zemzemle banyo yaparsa iyileşeceği kanaatinde... Zemzem ancak o günkü şartlarda Kâbe'nin köşesinden bir Arap askerinin hortumla tutması ile içilebilir. Ancak çok kalabalık... İmkân nispetinde yanaşılıyor, geriden 1 riyali araba gösteriyor. Arap 1 riyali alıyor ve hortumu babamın üstüne tutuyor. Babam hortumla iyice ıslamıyor, iki eliyle de bolca içiyor ve hastalığı iyileşiyor.

Arafat'ta babaannem babama: “Oğlum bir bak baban gecikti kaybolmasın” babam biraz ilerliyor, dedemi görüyor ve sesleniyor, “Baba!” Önüne durduğu çadır Mahmut Sami Efendi Hz. lerinin çadırı imiş. Çadırdan çıkmış: “Baba diye bağırın sen miydin evlâdım” diye sormuş. Babam: “Evet Efendim” der. Sami Efendi: “Ne saadet, ne saadet babanla

buralara gelmişsin”, Efendim: “Annem merak etti de” deyince o: “Ne saadet ne saadet; demek annen de baban da burada”.

Anneannem burada başımızda... Sonra en büyük benim anneannem geceleri teheccüde kalıyor uzun uzun dualar ediyor. Ben de mecburen yatağımında dinliyorum. Bu arada şöyle dua ediyor: “Yarabbi yolcularımıza yol açıklığı ve ibadetlerini kabul eyle” sonra biraz durakladı ve: “Bir gitti, bi daha bi daha ne olacakmış” bu gönderme babaanne-me?

Dedem, Esat Erbili Hazretlerine intisap etmiş, babam da Sami Efendi Hz.lerine müntesib idi. Vefatından bir yıl kadar önceydi. Haluk Nurbaki Bey’i Ankara’dan arabamla aldım getirdim. Babamların evinde Karatay Sitesindeyiz. 12. katta Haluk Bey pencereden dışarı bakıyor. 12. kattan görünen Hz. Mevlâna’yı Kubbe-i Hadra’yı görüyor. Haluk Bey ayakta sırtı bize dönük: “Veysel” dedi, Babam: “Efendim” dedi. Haluk Bey “Veysel dilekçenin cevabı geldi” dedi. Babam:

“Nasıl geldi ağabey” Haluk Nurbaki: “Senin geçmişlerin içinde Şemse Kılınç çeken yok” dedi.

Babamlar Hac’da Medine’de iken sık sık Ali Ulvi ağabeylerle beraber oturup ilahi, musiki fasılları yaparlarmış. Bu fasılların birinde dinleyicilerden biri de “Laz Hoca” diye anılan sert mizaçlı bir zat olan hoca fendi de varmış. Ali Kemal, Fevzi Ağabeyler, Sadettin Kaynak’tan bazı eserler okurlar. Çünkü Sadrettin Kaynağın talebeleri. Sıra: “Gördüm seni bir gün yeni almış güle döndüm” uşşak şarkısına gelir. Önce aranağmeyi solfej olarak (reeee, dooo, siii, la, doo, si, la.) okurlar. Şarkısını tamamını okuyorlar. Laz Hoca şarkıları falan ilk duyuyor. Bir şeye benzetemiyor. Kaşlarını çatarak sert bir eda ile Ali Ulvi abiye dönerek: “Ali Efendi bu ne be” der. Ali Ulvi Ağabey bakmış hoca kızacak şarkı dese olmaz, nota dese olmaz, biraz kekeleyerek “Sü-sü-süryani Salâvat-ı Şerife hocam Allahümme Salli Âlâ Seyyidinâ Muhammed” der hep birlikte Salâvat-ı Şerife okunur..

Babam Veyzel Öksüz

Pullukcu Veyzel Öksüzden - Sa'ir Veyzel Öksüz'e

Babamı anlatmağımı bir yazıya kaleme almamın, Babamı anlatmamın bu kadar zor olduğunu tahmin etmemiştim.

Şeyhe dönüp baktığımda 50 yılı aşkın bir zaman diliminde neşer yapılmayan ve anlatılmaya değer ne kadar çok sayarım. Hayatı tamamıyla başlangıçım yılları İskalaman (Şeyh ulama) mahallesinde çok mütevazı bir ev. Babamın ilk dükkanı çok küçük ve edersiz bir ortam. Gecce geç saatlere kadar çalıştı, bir çok olumsuzluklarla mücadele ettiği uzun ve yorucu yıllar.

Öğütlerle, deşir bir somakları, erkek çocuklarının bile okula gönderilmediği veya gözetilmediği yıllar. Babamda bundan nasibini kokulu dan olump kayıncılığı veriterek almış.

Astara kadar kayıncılıkta çalışır. Astarlık dönümü pullukcu dükkanı açar.

O zor günlerde bir yarıdan itibaren amanız ve sükunetli mücadelenin yanında; yarım kalan tükümleri tamamlamak için yürütür, hatta binlerce kitap okur.

Bilhassa Edebîyat, Tasavvuf ve Sarih Klasiklerine duyduğu ilgi ve sevgi onu farklı ufuklara götürür.

Hüsnü Mevlânâ'nın Mesnevi'sinden çok etkilenir. Mesnevi'yi sayısız defa okuyacak kadar çok okur. Bu arada Mevlânâ ve Mesneviye ait ne buluyorsa tercüme, Bilhassa Mesnevi ve Mesnevi serhlerinin özetleri kâfi olur.

Okunak ve araştırarakla geçen uzun yılların sonunda. Edebî ve Tasavvufî ulama fikirleri neticesindeki birikimini, onu farklı dünyalara göstermiş. Pullukcu Veyzel ulama artık bilhassa, tasavvufî inceleme ve Ruhu olgunluk ve edîteğe sahip bir gönül insanı.

Anız ve keçe vecni ile şiirler yazmaya başlar. Başlangıçta ise Mesnevi'nin nazım tercümesi ve mesnevi serhidir.

Hayatında en değerli ve en çok önem verdiği pek çok fedakârlıklarda bulunduğunuz devreler ise bizim tahsil devreleridir.

Evet tahsilimizin mükemmel olması için yaptığı gayret ve fedakârlıkları anlatmak çok zor. Bu arada tahsilimiz devam ederken Eğitim ve Terbiye kurumundaki titizliği.

Kendinde huş ve karakter haline gelen;

Dürüstlük, fedakârlık, cömertlik, azim ve irade gibi gibi özellikleri bize aktarabilmek için çok özveri ve can alıcı metodlar ve tablolar sunar.

Saygılar kâfi gelseydi de bu tabloların bazılarını aktarabilirdik.

Bahsetti: Hafız Kapanıcı Ahmet abi sevistikleri dostlarından biri. Bir gün babama Şeyh diyor; Yahu Veyzel bey sen ne yaptın. nasıl bir dua okudun da Allah sana böyle evlatlar verdi. (Sana bu yazıyı yazarken kâfi bir şekilde bahsediyor.)

Tabii bu eğitim ve Terbiyenin yanında
bizim işinde bulunduğumuz, münasib
essiz hazinelerden değerli olan müesseseler
ve bunların kendilerine şerefler.

O, yerleri zor doldurabilecek insanlarla
olan müesseseleri, sabbetleri, fikir oliv-
ristleri sabbetleri, espirileri....

İnsancılık bir gün bunlar da kelime olmuştur.

Başta Fuji Özgeni (Kıbrızcı) olmak
üzere; Mahmut Emiroğlu, Haluk Murkabi,
Ali Ulvi Kamen. gibi ilk akla gelen
genel ve fikir insanları.

Bu kollar yapmış ve Jale dala yaradıcı
bir 66 yılı söyle hatıra edebilmeyiz.

Tabii yarım bir yüzyıl, sok hareket yarında
(14) evlendirilmiş ve onlardan doğuncaya kadar

buğünün iki erkek evlat. Melek hayatindeki
gelişime, acaib ve bazarlı bir sunayıcı
kuvveti yetiştirmek için müesses bir çevre.
Ve sok zengin bir kütüphane. Yıllarca
sınan ve kuvveti yetiştirmek için okuma ve
bir anlamda eğitim. Ve de sabbetlerin taktik
ve eğitimi.

Güflele giden her nefesin canı götüre.

Bin dört getirir gözlice derman götüre.

Yüz yıl yaşasak toprağa er geç yimire

İdraki olan dostuna iman götüre.

Hakikatine ulaşarak arkada pek çok eser
ve güzellikler birubun bir beş-tiyar bota.

Bu rubes ile maksüd ve Netübünü
dile getirerek sandıklarına kavuşuyor.

Cenab-ı Hak babama ve ger-
mişliğimize rahmet eylesin

Aşkına ötedür hep diri sandıklarımıza.

Aşk yoksa hayül burada kazandıklarımıza

İf. FAHR-i CİHAN sevgisidir âlemlerde

Hep nüfile onsuz sa inandıklarımıza.

İsmail
2002

